

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

65. An ergo habenti duo non sufficientia conferri possint alia, & plura aliàs non incompatibilia usque ad congruam sustentationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

si tamen cum aliis loqui liber, & conformiter dicitur q. 2. *huius*, §. ac dicere, pluralitatem beneficiorum solitariè consideratam præ se ferre malitiam aliquam; dic hanc insufficientiam beneficium non residentialis secundum omnes esse unam, eamque præcipuum circumstantiam, quæ turpitudinem illam penitus evacuet, ac ita Tridentinum, jura ipsa, & consuetudinem ubique receptam declarare, in hoc casu nullum esse jus naturale, vel jus naturale non obligare. Neque etiam est contra ullam legem Canonicam, dum questio ipsa supponit, non esse beneficia singula, aut duo ex istiusmodi pluribus residentialis; in qua tamen residentia fundantur leges vetantes pluralitatem beneficiorum. Et licet jure positivo veteri beneficia omnia, quantumcunque simplicia, requirebant residentiam, & ad officium per ipsum beneficium exhibendum adigebantur omnes, & non nisi sub ea imbita conditione, ac veluti pactatione concedebantur ab Ecclesia; huic tamen juri positivo passim contrariâ consuetudine derogatum est. Et sic paulatim Ecclesia cessit huic juri suo ex dicta pactatione acquisito, aut aliâs acquirendo; dum amplius sub ista conditione beneficia ejusmodi conferre non censetur, nisi dum fortè specialiter in his aut illis circumstantiis aliter ab ea, aut ex mente fundatoris, aliòve speciali statuto cautum. Atque vel ex hoc ipso patet, neque jure divino in his beneficiis exigi residentiam, contra quod aliâs nulla unquam prævalere potuisset consuetudo. vide hæc pluribus probantem Hurr. *de resident.* to. 1. l. 6. *resol.* 6. §. 6. *per tot.* Garc. citantem pro hoc plurimos p. 3. c. 2. *an.* 3. Lorr. l. 3. q. 27. n. 9. & dicta à nobis alibi. Atque ita hac generali consuetudine stante, nullâ ulteriori opus esse relaxatione juris ad obtinenda simul duo beneficia insufficientia. Adeoque etiam nullâ interveniente dispensatione, talia duo concedere potest Episcopus. Pirh. *ad tit. de præb.* n. 188. Sed neque his obstat, quòd Papa velit, ut is, qui beneficium simplex, quantumvis modicum, habet, id exprimat in impetratione; de quo paulò post.

Questio 65. An ergo habenti duo non sufficientia conferri possint alia & plura, aliâs non incompatibilia, usque ad congruam sustentationem?

Respondeo: tamen id olim ante Trid. fieri licet & validè potuerit, auctoritate etiam Episcopi. Pirh. *ad tit. de præb.* n. 187. Azor. p. 2. l. 6. c. 11. q. 8. Garc. p. 11. c. 5. nu. 345. citans Abb. *in c. cum jam dudum*, n. 8. Nav. *conf.* 10. & 19. n. 2. *de præb.* Hojed. p. 2. c. 1. n. 1. & 15. id ipsum tamen non licet, nec validè fieri potest stante Trident. utpote quod loquitur in singulari dicens: *licet illi aliud sufficiens conferre.* Pirh. *loc. cit.* n. 187. Garc. *loc. cit.* n. 314. juxta declarationem S. Congreg. apud Gallemart. *ad cit. c.* 17. *sess.* 24. item juxta alia quàm plurima in contrarium responsa ejusdem congregationis concilii, quæ recitat Garc. n. 110. in quibus expressè dicitur, non posse citra consensum & dispositionem Apostolicam Episcopum habenti unum insufficientem conferre plura simplicia usque ad sufficientiam: quibus responsis consentit expressis verbis concilium provinciale Mediolan. s. p. 3. *tit. quæ ad beneficiorum collationem attinent.* apud Garc. nu. 313. Pro hac sententia rationem adducit Azor. p. 2. l. 6. c. 11. q. 8. quòd pluralitas benefi-

P. Louren. *Feri Benef.* Tom. III.

ciorum, etiam insufficientium, si nimia & immodica sit, ab ipso jure reprobetur; ut dum quis 10. vel 8. talia simul beneficia obtinet; & quisque sibi ipsi imputare debeat, quòd beneficium collatum suæ sustentationi non sufficiens acceptarit, & ex artificio, industria, & aliunde victum non querat: adeoque Trid. potuerit approbare consuetudinem, ut, cum unum non est sufficiens, conferatur & alterum, facultate minimè datâ, ut quando 3. vel 4. non sufficiant, possint conferri plura.

2. Nihilominus contrarium, nimirum id licere adhuc hodie, tenent apud Garc. n. 308. Hojed. *loc. cit.* à n. 24. & à n. 32. id probans pluribus, ac n. 36. dicens, hanc opinionem receptam esse, & approbatam Stylo curiæ; eò quòd post Trid. talia plura beneficia concesserint plures pontifices: ex quo tamen factò pontificum non videtur id sequi, nimirum licere idem Episcopis. Hojedam sequuntur Paris. l. 3. q. 1. n. 141. Quintanad. l. 4. nu. 119. Zerol. p. 1. v. *beneficium.* §. 72. & c. Zechus. *de rep. Eccles. c. de benef.* §. *ad dignoscendum.* a pud eundem Garc. qui etiam n. 309. citat pro hac sententia Rotam in una *Theatrensi S. Eustachii.* 2. April. 1587. inclinatur quoque in hanc sententiam, saltem, ubi consuetudo sic habet, Azor. p. 2. l. 6. c. 11. q. 8. *in fine.* ubi: *verior & probabilior videtur dicta sententia; nam ubi consuetudo viget, ut si multa vitæ clerici satis non sunt, aliud conferatur etiam auctoritate Episcopi, & videmus Rom. Pontifices id factitasse; id enim cum solo jure Canonico pugnat, adeoque solùm questio esse potest de inferioribus Ecclesiarum præsidibus, qui jus commune non relaxant, nisi in casibus sibi permittis; sed ubi id consuetudo recepta probat, non videtur negandum, quin id fieri possit solâ Episcopi voluntate, sicut rite fieri potest solo Rom. Pontificis arbitratu & c.*

3. Limitant tamen horum AA. aliqui id ipsum cum Hojed. p. 1. c. 21. n. 16. apud Paris. *loc. cit.* n. 142. nisi fortè esset nimis magna multitudo beneficiorum, v. g. de quo dubitat Paris. si essent 10. vel 8. *resolvit Paris.* n. 143. in hoc dubio standum arbitrio judicis, qui secundum qualitatem personarum, temporum id judicet.

Questio 66. An cum beneficio sufficiente ad honestam clerici sustentationem aliud etiam insufficientem simul haberi possit?

Respondeo: licitum non est obtinere duo aut plura beneficia simplicia, aut etiam conferre (intellige in ordine ad retinendum simul cum aliis; de cetero enim ut dicitur infra, collatio secundi est valida) qualiacunque nullam requirentiam residentiam; dum unum illorum, nempe præhabitum, ad honestam, & commodam sustentationem clerici sufficit. gl. *in c. dudum.* de elect. v. *reimere.* Abb. *ibid.* n. 36. & *in c. exsurgenda.* de præb. n. 34. Hojed. p. 2. c. 19. n. 1. Zerol. v. *beneficium.* p. 4. n. 2. Rodriq. *in sum. Th.* 1. c. 31. n. 2. & 4. Zechus. *de benef. c. 5.* nu. 4. quos præter alios citat & sequitur Garc. p. 11. c. 5. n. 273. & 279. Paris. l. 5. q. 6. n. 115. citans pro hoc Sor. *de Just.* l. 3. q. 6. n. 3. Nav. & c. ac dicens esse communem. Pirh. *ad tit. de præb.* n. 125. citans Laym. l. 4. *Th. mor. tr.* 2. c. 8. n. 2. ac dicens esse plerorumque Theologorum & Canonistarum. Castrop. *de benef. d.* 6. p. 3. §. 6. n. 8. ubi ait: in Trid. expressè cavetur, nemini habenti beneficium sufficiens esse concedendum aliud, subintelligendò ad effectum retentionis; & licet in Hispania videat-

C 2

END